

الحاج امين الدين سعيدى سعيد افغانى

مُثله يا بریدن اعضای بدن انسان از نگاه اسلام

حکم مُثله در اسلام :

موضوع مُثله یکی از موضوعات قابل بحث در دین مقدس اسلام بشمار میرود. دین مقدس اسلام قاعده کلی، احترام به مقام انسان و کرامتی انسانی را در هیچ حالتی، خواه در صلح باشد یا جنگ خواه در اقتدار باشد یا اپوزیسیون فراموش نمی نماید. دین اسلام بر خلاف عادت موجود در بین اعراب جاهل، حکم بر ممنوعیت مُثله کردن، شکنجه و هر شکل دیگری از رفتار تحقیر آمیز در مقابل مقام انسان را صادر فرموده است.

در روایات اسلامی آمده است: در جنگ خندق بعد از اینکه عمرو بن عبود به دست مسلمانان بقتل میرسد. یکی دیگر از سردار و قوماندان مشهور مشرکین بنام نوفل ابن عبدالله زخمی و توسط مسلمانان هم بقتل میرسد ابوسفیان از ترس اینکه مبدا پیامبر اسلام حضرت محمد ﷺ جسد او را بخاطر تلافی جسد حضرت همزه که توسط غلام حبشی ابوسفیان مُثله شده بود، مُثله نکردد مبلغ ده هزار پول مروج آن زمان (دینار یا درهم) برای پیامبر صلی الله علیه وسلم فرستاد تا جسد قوماندانش توسط مسلمان مُثله نگردد، و جسد او را سالم برای مشرکان تسلیم نمایند. اما پیامبر بزرگوار اسلام هم مبلغ متنکره را و هم جسد قوماندان مقتول را بطور سالم برای شان بر گرداند و در جواب شان گفت : **ما پول مرده نمی خوریم.**

صحابه کرام هم به پیروی از ارشادات پیامبر در همه امور جهادی همیشه در تعلیمات خود به سربازان مسلمان این دستور را تکرار و آنان را از عمل مُثله از عملیه مُثله سگ منع می نمودند.

واقعاً مسلمانان این چنین تربیت شده اند و در هر جنگی تعلیمات پیامبر خویش را کاملاً مد نظر داشته و به آنها عمل می کنند. یکی از بارز ترین نشانه های اخلاقی سرباز اسلام این است که به هیچ کس ظلم روا نمی دارد. اعضای بدن دشمنانش را مُثله نمی کند و بجز آنانی که در برابرش قد علم کرده اند به دیگران کاری ندارد. درختان را قطع نمی کند و خانه ها را فرو نمی ریزند و به زنان و کودکان اذیت و آزاری نمی رسانند.

مُثله

یعنی بریدن سر، گوش، بینی، زبان، دست و پا قطع کردن انگشتان و امثال آن؛ این امر، هم در مورد اسیر و هم در مورد کشته شدگان جنگ جایز نیست. و ممنوع اعلام گردیده است.

در حدیث متبرکه که راوی آن حضرت علی کرم الله وجهه میباشند گفته است که محمد صلی الله علیه وسلم فرموده است: **«إِيَّاكُمْ وَالْمُثَلَّةَ وَ لَوْ بِالْكَأْبِ الْعُثُورِ»** از مُثله کردن بپرهیزید، هر چند در مورد سگ آزار رساننده هم باشد.

دین مقدس اسلام نه تنها بر حفظ حقوق، عزت و کرامت انسان تأکید میدارد، بلکه در حفظ حقوق حیوانات هدایاتی خاصی را برای مسلمانان صادر فرموده است. پیامبر ﷺ فرموده اند: **«هر کسیکه می خواهد حیوانی را ذبح کند، باید چاقوی برنده و تیزی را انتخاب کند تا کندی تیغه چاقو، باعث آزار حیوان در حال ذبح نشود.»**

همچنان زمانیکه پیامبر صلی الله علیه وسلم نیروهای خویش را به جبهات جنگ اعزام میداشت به عنوان مقررات نظامی اکیداً هدایات میفرمود: (ای بندگان خدا بروید در این راه مقدس برای خدا و از درگاه خدا استعانت جوئید و در راه خدا جهاد کنید ای مردم! کفار را پس از کشتن «مُثله» ننمائید... و اطفال و زنان و پیرمردان و راهبان آنان را به قتل نرسانید و درختان آنان را جز در هنگام ضرورت نبرید و هرگاه يك نفر از شما مشرکي را امان دهد امان او محترم شمرده شده و امانش دهید تا آنکه آن مشرک کلام خدا را بشنود... ای مسلمانان! هیچ گاه نخلستانها را نسوزانید و کسی را به آب غرق ننمائید و درختان میوه را از ریشه و بن نکنید و زراعت و محصول آنها را آتش نزنید و حیوانات حلال گوشت را جز برای مصرف لازم خود سر نبرید و از بین نبرید و کفار را به یکی از سه پیشنهاد دعوت کنید هر کدام را پذیرفتند از آنها قبول کنید)

علماء و مفسران بدین باور و عقیده اند: در حکم منع و حرام بودن مُثله فرقی نیست بین اینکه در جنگ باشد یا غیر آن، قبل از مرگ باشد یا بعد از آن و بین اینکه دشمنان مسلمانها را مُثله کنند یا نکنند، اگر چه اطلاق آیه شریفه

«وَأَلْحُزْمَاتُ قِصَاصٌ» جواز مقابله به مثل را می‌رساند، لیکن اطلاق روایات و فتوی مقتضی عدم جواز است.

پیامبر صلی الله علیه وسلم حتی سوختاندن حیوانات، حریق درختان میوه دار را اجازه نداده و هدایات خاصی را در برخورد با طبیعت و سلامتی انسانها صادر نموده است.

حریق اسیر:

دین مقدس اسلام در جنگ و مبارزه و جهاد حتی نه تنها مثله کردن در مورد حیوانات را منع فرموده بلکه حریق حیوانات را ممنوع اعلام داشته است. «نَهَى (رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) أَنْ يُحْرَقَ شَيْءٌ مِنَ الْحَيَوَانِ بِالنَّارِ» پیامبر اسلام از به آتش کشیدن موجود جاندار بصراحت تام نهی کرد.

در تعداد زیادی از احادیث نبوی آمده است که: عذاب کردن به آتش کشیدن، مخصوص خداوند است و کسی جزء پروردگار حق این را ندارد.

کشتن

اسیر:

دین اسلام در مورد برخورد با اسرا، و کشتن اسیر میفرماید که نباید اسرای بدون حکم محکمه با صلاحیت بقتل برسند، و با صراحت تام قتل اسرا را ممنوع اعلام داشته است. دین اسلام طی هدایات خاص اسلامی به پیروان خویش هدایت می‌فرماید: کشتن اسیر جواز ندارد. فرق نه میکند اسیر در حال جنگ دستگیر شده باشد، و یا هم در ختم جنگ اسیر و یا گرفتار شده باشد. دین اسلام هدایت میفرماید که باید اسیران جنگی باید به پشت جبهه منتقل شود و اگر اسیران از راه رفتن باز ماند، مسلمانان حق کشتن آنها ندارند. باید در همه احوال حکم محکمه با صلاحیت و مشروع در مورد گرفته شود.

طوریکه این حکم اسلامی در یکی از احادیث چنین بیان گردیده است: «إِذَا أَخَذْتَ أَسِيرًا فَتَعَجَزَ عَنِ الْمَشْيِ وَ لَيْسَ مَعَكَ مَحْمِلٌ فَارْسِلْهُ وَ لَا تَقْتُلْهُ فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا حُكْمُ الْقَضَا فِيهِ»

اگر اسیری گرفتی و او از راه رفتن عاجز شد و وسیله ای نداشتی که او را حمل کنی، پس او را رها کن و نکش، چون نمی‌دانی که حکم محکمه در مورد چطور است.

والسلام علی من التبع الحق و الهدی